

ogsaa den ærede Krigsminister omtalte, nemlig Retten til at forlange Udskrift af Akterne og derefter indgive et Forsvarsskrift og en Debattion i Sagen, skal jeg tillade mig at gøre opmærksom paa, at naar denne Ret er bleven forholdsvis lidet benyttet, er det vel ikke saa meget, fordi denne Fremgangsmaade tilkendegiver en Art Mistillid fra Mandens Side lige over for Krigsretten eller Auditoren, for det behøver det formentlig ikke at gøre, men at det vel ikke mindst er, fordi den vedkommende selv absolut skal underkrive Begæringen. Han har Ret til at tage Medhjælp for at faa den skreven, men naar han skal til at skrive under, saa har han ikke anden Garanti end sin personlige Tillid til den, der har hjulpet ham dermed, for, at der ikke er kommet noget ind i Akthyet, som kan skade hans Sag, noget, som maaske ikke direkte berører den militære Side af Sagen, men som paa anden Maade kan have skadelig Indflydelse. Man maa jo huske, at ogsaa selve Formen, hvori denne Begæring fremkommer, har Betydning. Det hele kommer i høj Grad an paa, hvilke Udtryk der blive brugte, og jeg vil tillade mig at gøre opmærksom paa, at det ikke er enhver Mand og selv ikke enhver Sagfører, der med virkelig Nytte kan skrive et Forsvarsskrift for en militær anklaget. Det kan godt være, at et saadant Forsvarsskrift alene paa Grund af den Tone, hvori det er affattet, kan komme til at gøre Skade. Det er jo nemlig ikke passende for en menig — jeg kunde ogsaa tage en hvilken som helst anden Militærperson — der forfatter et Forsvarsskrift, at bruge det Sprog, der benyttes ved de almindelige civile Domstole særlig over for Modparten. Det er det, der drejer sig om, og jeg tror ogsaa, den ærede Krigsminister berørte det Punkt, at det vilde være absolut nødvendigt, at den Mand, som skulde beskæftige sig med Affattelsen af saadanne Forsvarsskrifter, maatte være om ikke militær, saa dog i hvert Fald militært uddannet som Soldat for at kunne forstaa de Forhold, under hvilke de paagældende Sager fremkomme, og de Omstændigheder, der influere derpaa. Jeg skal dog i saa Henseende tillade mig at bemærke i Modsætning til den ærede Minister, men som jeg tror i Overensstemmelse med den ærede Forslagsstillers Mening, i ethvert Tilfælde fremgaar det af Forslaget, at Forsvaret i mange Tilfælde, især i de Tilfælde, hvor Sagen drejer sig om en absolut militær Forseelse, vil blive ført bedre af en Officer end af en Sagfører, fordi meget i Sagen afhænger af rent tjenstlig Coutume, og det kan kun den bedømme, som er hjemme

i den Slags Forhold; som oftest vil i alt Fald dette være Tilfældet. Jeg vil tillige gøre opmærksom paa, hvad den ærede Forsamling maaske ikke har tænkt sig, at det ogsaa er almindeligt, at den vedkommende foresatte og specielt Kompagnichefen over for hele den Del af Underklasserne i Almindelighed, som staar under hans Kommando, i Virkeligheden besørger dette Forsvar. Ikke alene sørger han for at skaffe alle de Oplysninger til Beje, som kunne komme den vedkommende Mand til Bedste under Sagen, men hvor det er nødvendigt, skriver han ogsaa Forsvaret for den vedkommende Mand. Disse anklagede mangle ingenlunde i den Grad Forsvar, som man vist er tilbøjelig til at antage, tværtimod. Men jeg indrømmer, at Offentligheden har haft grumme ringe Lejlighed til at blive bekendt med dette Forhold, og den er i Almindelighed tilbøjelig til at tro, at der ikke bliver ydet tiltalte det tilstrækkelige i Retning af Forsvar. Jeg vil være tilbøjelig til at tro, at hvor det drejer sig om en rent militær Forseelse, vil den vedkommende i mange Tilfælde foretrække sin Premierløjtnant eller Kompagnichef til at hjælpe sig, idet disse ville kunne anføre alle de Ting, som eventuelt kunne tale til Gunst for ham. Dette bliver ofte benyttet saaledes, at naar et Kompagni har en Mand, som i væsentlig Grad har forset sig, men hvor der er mange Grunde, der tale til hans Forsvar, beder den vedkommende Kompagnichef Auditoren om at faa Lov at møde for Krigsretten for at komme til at afgive Forklaring. Dette er noget, han meget godt kan komme til under de nuværende Forhold. Kompagnichefen kan give Møde for Krigsretten, og hans Forklaring vil blive ført til Protokols saaledes, at der i disse Tilfælde derigennem kan blive ydet et betydeligt Forsvar for den anklagede. — Jeg skal imidlertid vende tilbage til selve Forslaget. Jeg skal da sige, hvad jeg tror, jeg alt har nævnt, at den væsentligste Fordel ved Forslaget er den, at det er i Stand til at borttage noget af den hermetiske Tillukning, som hersker i disse Forhold, hvad jeg ikke kan se er nødvendigt, i alt Fald ikke paa det sidste Stadium, og at det vil give Offentligheden et Indblik i disse Sager, hvad der i betydelig Grad kan være skiftet til at fremme Tillidsforholdet mellem Publikum og Militæretaten. Hvorvidt Forslaget i den Skikkelse, hvori det foreligger, er skiftet til at indgaa i den nuværende Retzpleje — hvilket jeg for øvrigt maa være tilbøjelig til at tro efter den ærede Krigsministers Udtalelser — tør jeg ikke for mit personlige Vedkommende have nogen absolut Mening om. I ethvert Tilfælde mener jeg, at det